

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio LXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

Igitur fulminandi sunt, qui ita uenias prædicat, ut eas gratias dei uideri uelint, hoc est enim contra ueritatem & charitatē, quæ sola talis gratia est. Multoq; melius erat, nullas esse uspiā indulgentias, q̄ tales opiniones in uulgū seminari, quia sine indulgentijs possumus esse Christiani, sed talibus opinionibus nō possumus esse, nisi hæretici. Certum est aut, quod summus pontifex uel credit uel debet uelle, esse in populo, primū mutuā charitatem, & misericordiā, aliaq; præcepta dei in illo florere, ac sic donat indulgentias. Nunc uero fallitur, quia charitas & misericordia & fides, prope extincta est, nedū refriguit apud nos. Hoc em̄ si sciret, omissis uenijs, id ageret, ut populus primū ad mutuam charitatem rediret. Ita testor ego dominū Iesum, quod populus magnā ex parte (alij putant ex omni parte) ignorat, quod opera charitatis meliora sunt quam ueniæ, credit potius sese nil melius agere posse, q̄ uenias redimere. Et huius hæreticæ & pestilentis opinionis, nullū habet correptorem, aut fidelem magistrū, sed potius per pompofas istas buccinas, instantissimos authores.

CONCLUSIO LXXV.

Opinari, uenias papales tantas esse, ut soluere possint hominem, etiam si quis per impossibile dei genitricem uiolasset, est insanire.

COACTVS sum infanos uocare, qui talia opinantur, ac uenia nobis a diua Virgine est petenda, quod talia dicere & cogitare cogimur, nec patuit uia, qua hanc necessitatē uitaremus. Nescio quo diabolo operāte factum sit, ut populus istum rumorem ubiq; spargeret, siue id uere ita dictū est, siue ita intellectum a populo. Ego quidem & si cōstanter asseretur a multis, & magni nominis hominibus, ita esse prædicatum in multis locis, potius tamen mirabar, q̄ credebā, sed auditu fuisse falsos existimabam. Ideo nolui in hac conclusione ullum concionatorem taxare, sed uulgum monere, qui talia opinari cœpit, quæ forte nullus dixisset, siue enim illi dixerunt, siue non, mei nō refert, donec tertior fiam. Opinio tamen illa pessima undecūq; orta fuerit, de testanda & dānanda. Veruntamen non mirū fuerit, tale quid a populo fuisse intellectū, quando audit, magna & horrenda peccata, quodāmodo leuissima existimari, propter magnitudinē

gratiarū. Vera & euangelica prædicatio est, peccata quoad fieri potest magnificare, ut homo ad tumorem & legitimā pœnitentiā ueniat. Deniq; quid prodest ppter uilissimā pœnarum remissionē, tot auxibus tonare, ad extollendas uenias, & propter saluberrimā crucis sapientiā uix mutire? immo quō id non nocet simplici uulgo, qui tantū solet æstimare uerbū, quanto fuerit gestu & apparatu prædicatū? At euangeliū nullo, ueniæ omnī apparatu proferuntur, scilicet ut uulgus euangeliū nihil, uenias omnia credat esse. Mirum tamen est, cū audeant clamare, homicidia, latrocinia, libidinem generis omnis, blasphemias in Virginem Mariam & deum, facilia, ut his uenijs remittantur, cur non etiā illa leuiora remitti dament, quæ in Bulla cœnæ reseruātur? Pontifex non remittit, uide ergo forte ne & illa nō remittat aut saltem nō tam facile remittat, quæ multo sunt illis grauiora.

CONCLUSIO LXXVI.

Dicimus contra, quod ueniæ papales, nec minimum uenialium peccatorum tollere possint, quo ad culpam.

HANC Meosin, nō posuissē, nisi uoluissē præcedentis conclu. opinionem detestabilem facere. Patet autem, quod nulla culpa remittitur, nisi a solo deo. Ideo nec illa magna per facultates remittantur, sed declarantur remitti, & eorū pœna remittitur. Hæc dico secundū illorum sententiā. Mea autem patuit superius satis. Verè hic morandum fuisset in ueniali peccato, quod ita uilescit hodie, ac si nullum pene sit, & timeo magna multorum perditione, qui secure stertunt in peccatis, ubi non uiderint sese crimina committere. Ego id fateor, donec legi scholasticos doctores, nunq̄ intellexi, quid & quantum esset ueniale peccatum, an ipsi intelligant, nescio. Id breuiter dico, qui non assidue sic timet & agit, ac si mortalibus peccatis plenus esset, uix unq̄ saluabitur, quia dicit scriptura, Non intres in iudicium cum seruo tuo domine, nam non solum uenialia, quæ nunc passim uocant, sed etiam bona opera, non possunt iudicium dei sustinere sed egent ignoscente misericordia. Quia non ait, Non intres in iudicium cum hoste tuo, sed cum seruo & puero tuo, qui seruit tibi. Iste ergo timor doceret misericordiam dei suspirare, & in eam confidere, ubi ille deest, incipimus cōfidere in conscientiam